

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Klima-, energi- og bygningsministerens besvarelse af samrådsspørgsmål B om solceller i Folketingets Klima-, Energi og Bygningspolitiske Udvalg den 30. maj 2013

30. maj 2013

Samrådsspørgsmål B

Vil ministeren forklare forløbet omkring ændringen af støtten til solceller?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lars Christian Lilleholt (V) og Per Clausen (EL).

Lad mig igen takke spørgerne for, at der nu er mulighed for at klargøre denne sag yderligere.

Siden samrådet i tirsdags d. 28. maj er der fremsendt følgende til udvalget som direkte opfølgning på samrådet og henvendelser om L 199:

- Opfølgning på redegørelsen af 28. maj 2013
- Notat om omkostningerne ved overgangsordningen for store solcelleanlæg,
- Svar på spørgsmål 30 og 31
- Kopi af mit svar til Dansk Solcelleforening omkring EU-notifikation.

Lad mig bare for god ordens skyld oplyse, at jeg er vidende om, at der er stillet yderligere to spørgsmål – 32 og 33 - som vil blive besvaret hurtigst muligt og inden 3. behandlingen. Der mangler endvidere en fuldstændig besvarelse af henvendelsen fra Bluesolar.

Lad mig gå lige til sagen.

Det primære i samrådet i tirsdags var: Vidste jeg som minister, at der var et problem og undlod jeg at dele denne viden?

Siden sidste samråd har jeg bedt mit ministerium om minutiøst at gennemgå alle mails, sager mv – journaliserede som ujournaliserede.

Den granskning har vist – som det fremgår af den fremsendte opfølgning på redegørelsen – at jeg tilsyneladende allerede d. 26. november i forbindelse med et internt formøde bliver mundtligt orienteret om, at der kunne være behov for et værn mod den situation at der sættes mange 400 kW anlæg op på bar mark.

Både d. 27. og 28. november - i forbindelse med en bestilling fra departementet til Energistyrelsen omkring høringsnotatet til L 86 og 1. behandlingen af L 86 - gøres opmærksom på, at der er en risiko for en eksplosiv udbygning med

store kommercielle bar marks anlæg. Dette materiale ser jeg ikke.

D. 27. november får jeg materialet til forberedelse af et møde med regeringsordførerne d. 29. november, hvor der er indskrevet en bemærkning under eventuelt om mulige dagsordenspunkter for det kommende forligskredsmøde, der skal finde sted d. 11. december. Her står en linje om: "Håndtering af mulig omgåelse af reglen om loft på 400 kW, da megaanlæg skal forhindres." Mere står der ikke.

Som det så vil være udvalget bekendt både fra samrådet i tirsdags og fra den oversendte redegørelse, fik jeg i forbindelse med en sag den 7. og 9. december – som handlede om noget helt andet - et bilag, der omtalte, at der kunne være et problem.

Den klare indstilling i det bilag fra mit system var i den forbindelse, at der ikke skulle ændres på forslaget – at 400 kW-grænsen som foreslået i L 86 skulle fastholdes.

Endvidere viser det sig, at det pågældende bilag også indgår i mit materiale til forligskredsmødet d. 11. december, hvor problemstillingen – ifølge noter fra en embedsmand - faktisk bliver nævnt for forligskredsen med et signal om af følge op. Dette er gengivet i den fremsendte opfølgning på redegørelsen af 28. maj.

Som jeg både har sagt til pressen og i det sidste samråd, har jeg desværre ikke selv erindring om,

at problemet rent faktisk blev nævnt, eller at dette aspekt er blevet diskuteret.

Desværre må jeg også konstatere ud fra den opfølgende redegørelse at, hverken jeg eller mine embedsmænd følger konsekvent op på sagen.

I dag må jeg sige, at det ikke var godt nok. Både jeg selv og mit system burde være blevet opmærksom på, at her kunne ligge et større problem gemt.

Det er nemt at være bagklog, men jeg forstår godt, at udvalget nu undrer sig over, at der ikke sker mere i sagen før ultimo januar.

Men jeg vil gerne slå fast, som jeg har gjort flere gange før, at når der ikke skete mere, så skyldtes det udelukkende, at jeg og mine embedsmænd ikke selv var opmærksomme på, at der skulle følges op i forhold til den advarselsslampe, der var i notatet fra 23. november, dvs det bilag til sagen, som blev oversendt til udvalget efter samrådet i tirsdags, og som jeg så d. 7. december.

Der er altså hverken tale om et forsøg på at foreholde forligskredsen eller Folketinget informationer, og som vi ved nu er der altså noget der tyder på, at forligskredsen faktisk også blev orienteret.

Vi har i ministeriet fejlvurderet betydningen af denne information, vi har haft til rådighed.

Det har jeg gjort. Det har mine embedsmænd gjort. Og det beklager jeg.

Og jeg vil gøre alt, hvad jeg kan for, at det ikke skal gentage sig.

Fremstillingen i pressen har kunnet forstås som om ledende embedsmænd decideret har drøftet, hvordan de kunne vildlede folketinget.

Det er en fremstilling der er helt skæv. Der er intet belæg i det fremsendte materiale for en sådan vidtgående fortolkning og beskyldning om bevidst at ville misinformere.

Som jeg har sagt i dag, så er der sket en fejl vurdering, men det er for mig helt klart, at hverken jeg selv eller mine embedsmænd har en interesse i at misinformere eller bevidst foreholde Folketinget informationer.

Det var en fejl vurdering, det ved vi i dag. Men det var ikke på nogen måde misinformation.

Økonomi

Det blev også på samrådet i tirsdags berørt, hvilke omkostninger sagen her fører med sig.

Med solcelleaftalen er der aftalt finansiering af op mod 800 MW solceller frem mod 2020.

Det er desuden aftalt, at forligsparterne drøfter situationen, når vi passerer de 500 MW – og det har jeg allerede orienteret forligskredsen om, at vi forventer at gøre, her efter sommerferien.

Der er altså ikke tale om, at der sendes en ekstraregning til danskerne med de specifikke anlæg, som kommer ind under de med L199 foreslåede overgangsordninger.

Som det fremgår af det fremsendte notat om omkostningerne ved overgangsordningen for store solcelleanlæg, der er fremsendt til udvalget siden i tirsdags, så er vurderingen, at der til netselskaberne er anmeldt i størrelsesordenen 230 anlæg med en samlet effekt på 130 MW.

Om alle anlæggene vil blive realiseret, er usikkert, ligesom det er usikkert om der er flere anlæg, som alene er blevet anmeldt til kommunen, og derfor ikke med i ovenstående er naturligvis usikkert.

Dertil kommer, som det også fremgår af materialet, at de fleste af disse 230 anlæg er enkeltstående anlæg under 400 kW, som derfor ikke er i strid med intentionerne i vores oprindelige ordning.

Da disse anlæg sælger hele produktionen til nettet, er der ikke en omkostning for staten, men en PSO-omkostning for elforbrugerne, der i det oversendte notat vurderes, hvis vi tager alle 230

anlæg, til i størrelsesordenen 50-100 mio. kr. om året i 10 år.

Det skal bemærkes at det kun er en del af disse omkostninger, der vedrører anlæg, som kan siges at ville omgå reglerne, jf notatet.

PSO omkostningerne er i øvrigt indeholdt i finansieringen af ordningen, som indgår i solcelleaftalen af 15. november 2012.

Jeg vil naturligvis sørge for løbende at orientere forligskredsen og udvalget om udviklingen i disse tal.

Konklusionen er for nærværende, at meget tyder på, at det faktiske omfang af dette hul i lovgivningen ser ud til at være af et betydeligt mindre omfang end det fx er vurderet i henvendelsen fra Blue Solar. Og der er derfor heller ikke ekstraregninger på vej til danskerne som følge heraf.

For god ordens skyld vil jeg gøre opmærksom på, at jeg i går aftes har oversendt et notat fra Energistyrelsen omkring den øgede interesse for at sætte anlæg op på store tage. Det foreslås i den forbindelse, at udskyde 3. behandlingen af L 199, for at der bliver tid til at drøfte dette helt nye aspekt.

Afslutning

Jeg vil gerne afslutningsvis gerne gentage:

Vi har i ministeriet fejlvurderet betydningen af denne sag.

Og det beklager jeg.

Ligesom jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at det ikke skal gentage sig.

Jeg har indskærpet over for min departementschef, at der er behov for at sikre sig, at vi styrker både kontrol- og forelæggelsesprocedurerne, og at det er helt afgørende, at det indskræpes, at alle håndterer modtagne informationer konsekvent og korrekt.

Derudover har jeg bedt om, at der fremover tages et samlet referat af møderne i forligskredsene omkring ministeriets lovgivning og i regeringsordførerkredsen, så det hurtigere kan klarlægges præcis, hvem der har deltaget i drøftelser om hvad, og hvem der har haft hvilke informationer.